

EUtélia-EUdzoé/biosz

(JÓhalál-JÓélet!)

Nem a fizikai test halála jelent veszélyt, ahogyan azt milliók hiszik, az igazi veszély abban rejlik, ahogyan Élünk! (*Thiaouba prófécia*)

A halál nem létezik, csak a világ változik. (*Seattle törzsfőnök*)

A cím és a mottó választása sok mindent elárul a szerzőről és a kifejtendő témáról.

Az ötödik X vége felé járva a halál gondolata egyre többet foglalkoztat bennünket. Legégetőbben szüleink korosztálya temetési szertartásain. Mellőlünk is egyre gyakrabban dőlnek ki a sorból, és meg kell barátkoznunk saját elmúlásunk gondolatával is.

A technikai és gazdasági fejlődés következtében a XXI. századra már elidegenedtünk a természettől. Így nem tudjuk természetesnek venni az élet szükségszerű velejáróját, az elmúlást. Új tudomány (és üzletág) alakult, a tanatológia (haláltan). A gyógyíthatatlan betegnek és családjának a tanatológus (halálszakértő) [érdekes: hogyan lehet valaki szakértő abban, amit soha nem élt át!] magyarázza el, tanítja meg, hogyan lehet elviselhetővé tenni a haldoklást és feldolgozni a veszteséget. Életünk villanásnyi végét, a jó halált (haldoklást) tanítják, míg az oda vezető hosszú évekkal senki nem foglalkozik, a jó életet nem tanítják meg. A társadalomban forgolódva viszont sok rossz módszert teszünk magunkévá.

Meggyőződésesem, ha helyesen élünk (jó elvek szerint, megfelelő cselekedetekkel), akkor a halál sem lesz gond. Magunk és szeretteink halálának elfogadásához az életvezetésünkön és életszemléletünkön kéne néhány dolgot megváltoztatnunk.

Hibás fixációk

Tudhatóan rossz és felesleges vágyak-képzetek uralják hétköznapjainkat, s azokat még tovább is adjuk a következő generációnak. Ilyen közhelyekre gondolok:

– Oh, bárcsak örökké tartana ez a szép pillanat, szerelmi extázis!

– Szeretem a tavaszt, miért nem állandósul!?

– Miért nem marad édes 3 éves a gyermekünk stb.

NEM! Kiégnél, tönkremennél, megunnád. Ha állandó virágzás van, nem lenne termés, aratás. Ha infantilis maradna a gyerekünk, sohasem lépne örökünkbe. Egyáltalán: Miért mi akarjuk előírni a világnak, hogy milyen legyen? Miért is nem azt fogadjuk el, ami van – s miért nem örülünk neki? Ha belegondolva hülyeségnek tartod a fenti közhelyeket, miért ismételted?

Ajánlás: azt tudatosítsd magadban, hogy

– minden pillanat (a látszólagos végpont is!) egy **fo-lyamat** része;

– a **változás** az élet szükségszerű ismérve.

A SZERELEM LÉTEZÉSE

Kezdetben azt gondoltam, hogy a halálozást veszteség volt és pusztulás, fájdalom és bánat, melyet aligha lehet elviselni.

Csak most kezdek rádöbbenni, hogy az életed ajándék volt, s egyre erősödő szeretet maradt utána. A halál miatti elkeseredés elpusztította magát a szeretetem tárgyát, ám a halál ténye nem pusztíthatja el mindazt, amit tőled kaptam. Kezdek rádöbbenni, hogy az életedre kell gondolnom, nem pedig a halálodra, és arra, hogy elmentél közülünk.

Marjorie Pizer

* * *

A SZOMSZÉD SZOBA

A halál tulajdonképpen jelentéktelen dolog... Valójában csak átmentem ide a szomszéd szobába. Én én vagyok, te pedig te. Akármit is jelentettünk egymásnak egymás életében, ez mit sem változott. Nevezd csak nyugodtan a megszokott nevemen, beszélj velem ugyanazon a könnyed hangon, amelyen mindig is beszélél.

Ne változtass a hangszíneden. Ne vess ugyanúgy, ahogy valaha együtt neveltünk a vicceken. Imádkozz,

A biológiai lét fetisizálása

Az egészség vált csúcsértékké (a mammon után). A tüsszentésre mondott „egészségére”, „ha egészség van, minden van” szlogenek jelzik ezt. Az agonizálást pedig gépekkel-szerekkel nyújtjuk – amit ráadásul az élet tiszteletének hazudunk. A betegséget csapásnak, bajnak éljük meg, miközben azok a harmónia elvesztésének testi figyelmeztető jelei, amiből tanulnunk kéne. Vegyszerek segítségével gyorsan eltüntetjük a tüneteket, ahelyett, hogy kezelnénk a kiváltó okot.

Ajánlás:

– az egészség szerepének **relativizálása**, de a test jelzéseire odafigyelni,

– magunkban a testi-lelki **harmóniát** megtartani,

– **szellemi** (lelki) valónk elsődlegességére koncentrálni.

Túlzott kötődések

Életünk során szeretteinkhez szoros és oldhatatlan kötelekkel kapcsolódunk, ami lehetetlenné teszi nemcsak a szabad mozgást-gondolkodást, hanem a végső elengedést-elhagyást is.

Ajánlás:

– megtanulni a **nem-birtokló** szeretetet, és az együvé tartozás örömét felszítani.

Torz üdvösségkép

Nem mindegy, hogy mit-miben is hiszek, mert a sok beépített büntudat görcsössé tesz; a túlvilágtól való félelem (ítélet, büntetés) miatt pedig nem merünk élni. Kívülről ránk erőltetett szerepeket játszva próbálunk üdvösséget vásárolni.

Ajánlás:

– csak **szabadon** lehet jól szeretni, ehhez fontos a Valóságot megismerni,

– megtanulni **az életet szeretni**, és a méltó folytatásban bízni.

Mindenkit biztatok mindezek átgondolására, hozzáállásának szerencsés módosítására, s a felsorolás tetszőleges folytatására.

Majd odaát megbeszéljük, hogyan sikerült!

Bulkai Tamás

mosolyogj, gondolj rám – emlegesd fel a nevem nap mint nap, ahogyan annak előtte is, de ne árnyékolja be semmi a hangulatodat, amikor szóba kerülök. Az élet nem kapott semmiféle új jelentést. Minden olyan, mint amilyen volt, nem szakadt meg a folytonosság. Az, hogy nem látnak, még nem jelenti azt, hogy nem kell rám gondolni. Várok rád, itt vagyok a közeledben – egészen közel. Nincs semmi baj.

Henry Scott